

ВІДБУДІВНИКИ РУЙНУЮТЬ.

Хто буде, а хто руїнує, всі разом!

Процес перетворення французької соціалістичної партії в комуністичну партію відбувається до свого завершення. В грудні місяці сего року має бути скликаний партійний конгрес, на якому буде висловлено питання, чи висіти Ф.С.П. й на далі в повітрі поміж ІІ та ІІІ Інтернаціоналом, чи пристати до Москви.

Щоб читач міг краще зорієнтуватися в становищі французьких комуністів, ми мусимо пригадати деякі події з недавнього минулого. За часів війни ціла Ф.С.П. чвала на налігачі жовтих соціалістів, ось, як Альберт Тома та Пер Ренодель. Всі члени парламенту одностайно, мов поплівни в пасічці, підіймали свої латки за воєнні кредити за першим натяком буржуазії. Всі голосували без сорому і чести, але не всі на те однаковим оком дивились. Серед них останній був і славнозвісний Жан Лонге, який тоді чинився таким же чинном, як і всі інші товариші по зраді протставав рух до гори за криваві бешкети буржуазії, але одночасно він базикав, вертів язиком і протставав проти війни.

Всі інші соціалісти-політики покорило мов звичі під хвосцяком вінарського батота, безгомінно голосували за все, чого пани хотіли, але пан Лонге ні: він голосував протставучи, а потім... протставував вибачаючись. Ось така пригода чинилась з провідниками Ф.С.П.

Всі вожди зрадили, але Лонге набув слави революціонера. Мабуть отця його хороба славолюбства і суєти за проторила його до відбудівничого табору, аж доки він з відбудівничим соціалізмом не зробився руїновником революції.

В Ф.С.П. спершу була лише мала група "лівої" меншости з Лонге. Після перемоги вона стала більшістю, але на її місце зростає нова ліва під проводом Лоріє і Цімервальдівців, або як потім їх звали — комуністи.

В лютому місяці 1920 р. на штрассбурзькому конгресі Ф.С.П. вийшла з ІІ Інтернаціоналу, але не вийшла до ІІІ. При чому Лоріє був за ІІІ Інтернаціонал і зібрав коло 1.600 голосів. Ж. Лонге був за "відбудову" нового Інтернаціоналу і зібрав 3.000 голосів. Ся відбудова нового Інтернаціоналу, куди мали ввійти всі "центристи" в ролі Лонге та МекДоналда з Кавтським і комуністи, як Ленін та Зіновєв, так захопила відбудівничих Французів та Німців, що вони заворушили мало не цілий соціалістичний світ. Практичним результатом було те, всі вони позабачились геть з ІІ Інтернаціоналу, обернувши його в кульку ліберала, і урочисто з грином його повалили.

Літ-відбудівники.

Та то була може чи не найбільша заслуга відбудівничих по цілій Європі. Другою їхньою заслугою було продовження старої боротьби. Дійсно, самі відбудівники руїнують "відбудову", а саме найперше самих себе. В їхніх лавах боротьба не спинялась і та боротьба все йде по тій же самій доріжці, за комуністи і проти — і чим далі тим гірше.

В своїх ухвалах Ф.С.П. постановила писати до Московського Інтернаціоналу кількох людей на переговори з його Виконавчим Комітетом і довідати ся докладніше про умови вступу. Сі переговори входили між іншим в програму "відбудови". Німецькі незалежники зробили так саме, що й французькі відбудівники.

Ось таким чином і стало ся, що головний редактор "L'Humanite" Кашен, та секретар партії Фросар подали ся до Росії, тратили на конгрес Комуністичного Інтернаціоналу й повернули до Франції ко-

муністами. Така пригода стала ся з сими двома відбудівничими. Тепер узямо собі становище Ф.С.П. в даний мєнт. Воно поділилась на лівих комуністів, що стоять коло "Комуністичного Бюлетена", на відбудівничих, що гуртувались здебільшого біля Лонге та "L'Humanite", та гурток ставровинних соціал-патріотів як Пер Ренодель. Комуністична лівиця має ще "La Revue Communiste", видаваний Рапартом.

Лєдві Кашен та Фросар повернули до дому, як почалась величезна метушня в рядах відбудівничих. Виявилось, що Кашен і Фросар стали комуністами і в тому дусі зробили заяву в головному партійному органі.

В цілому таборі відбудівничих почалась боротьба, бо одні стаяли на позиції "будувати" новий Інтернаціонал, а другі гадали, що нема чого будувати, коли вже його збудовано і то збудовано в Москві. Так вони і поділились на лівих і правих. Найзапекліші відбудівники в ролі Лонге та П. Фора зробились найзавзятішими руїновниками. Не притупившись ні до якого Інтернаціоналу, вони вступали і виступають досі ворожо проти Комуністичного Інтернаціоналу.

Поль Фор, Лонге, Вердї, Сікет-Кінен, Фро, Ле Троке, виразно і точно зазначили свою позицію як ворожу комуністам.

За ними стоїть щоденна газета "Попюлер", котру видає Лонге, і цілі значні групи в партії. І коли відбудівники з Кашеном іду в ліво до комунізму, то "ліві" соціалісти з Лонге все хилать ся в право.

Таким робом комуністи об'єднані в Франції під назвою "Комітет ІІІ Інтернаціоналу", набули собі нових союзників вже в самій партії в особі лівих відбудівничих. Кашен та Фросар своєю агітацією дуже сприяли розколу фракції відбудівничих на комуністів і старих центристів. Перші мають перейти до фракції комуністів, а другі злучать ся кінець кінцем, з жовтими соціалістами, що витирають нині в Парижі двері панських поків.

Розкол неминучий.

Ф.С.П. на наших очах переходить зі стану відбудівничого до стану збудованого комуністичної партії, її члени пристають в тому напрямі до комуністів, а старі відбудівничі не мають чого іншого до роботи, як накидатись на комуністів з "критикою" і руїнувати. Тільки вони хочуть руїнувати не капіталізм, а соціалізм, не буржуазні держави, а робітничо-селянські, радянські рєпубліки.

Не треба забувати, що в рамках одної Ф.С.П. працюють і все під одним дахом живуть комуністи й відбудівничі й отверті соціал-патріоти Ф.С.П. з жовтої, страйкочоловної організації перемінилась за два роки в партію, в якій вже комуністи перемагають. Ще одне зусилля і на чолі її опинять ся комуністи. Майбутній конгрес партії через якийсь місяць-два розвяже ся справу.

Але комуністи, захопивши під свій провід Ф.С.П. і приставши до Комуністичного Інтернаціоналу, не схочуть тай не зможуть надалі провадити політику соціал-зрадництва й співжиття з патріотами.

Комуністична партія, яка не схоче викинути зі своїх рядів ворогів революції, ніколи не зможе стати на переді революційних мас. Ось чому Комуністичний Інтернаціонал вимагає прогнання Лонге з його товариством. Сей хитрий панок через свою крєвність з Марксом думає, що йому двері скрив до пролетарських майстерень відкрито.

Лонге та його аські однодумці мусьт піти туди, куди вони діла підчас війни, а саме до передпоків своїх па-

нів, яким вони сповинали собачу службу.

На порозі Комуністичної Партії.

Зараз по цілій країні ведеть ся найжвавіша агітація за і проти вступу до ІІІ Інтернаціоналу. Умови до вступу в Комуністичний Інтернаціонал відкликали жваві відгомін.

Фросар в "L'Humanite" виразно відбиває всі напади волюнтаричних відбудівничих, які гуртують про недопустимість і поминання для Ф.С.П. годитись на якісь умови, — що справа не в умовах, а в принципах. Коли питання диктатури пролетаріату, радянської влади, розриву з жовтими соціалістами буде розв'язане в дусі Комуністичного Інтернаціоналу, тоді не може бути мови про "умови", бо їх само собою буде прийнято.

Комуністи не можуть спільно працювати з тими, що зраджують інтереси трудящих мас на кожному кроці.

Ось чому комуністи стоять рішучо за ті умови, які поставив ІІІ Інтернаціонал, себто, за нагнане опортуністів з партії. Справді, хто губить справу революції в найтяжчий мєнт, як не жовті соціалісти?

Кашенови і Фросарови все-ж такі не мало закидають гріхів проти робітничства, але вони виразно стаяли на ґрунт комунізму і справі кінець. Але нїж не можна проминути зради 21 червня 1919, коли замість проголошення загального страйку для піддержки совєтської Росії, страйками з Генеральної Конфедерації Праці базикали разом з Лонге і Реноделями і наживали пятами перед хвостом тигра. Се кошувало український пролетаріат сотні тисячі жертв, що загинули на степах України під розстрілами Дєнікіна.

Комуніст. бюлетен проводили свою роботу далі і вперто, напоцілдиво перевертає кожне негодне слово, яке не на місці сказав Кашен або Фросар і підкреслює всі помилки, які зробили вожді французького пролетаріату. Квалітє агітації, нехїть до енергійних виступів в обороні революції, яку виявила Ф.С.П., паньканє з отвертими наймитами капіталу, як Альберт Тома, і бажанє погодитись з відбудівничими, які були йбудуть в партії тим, чим є камєнюка, причєнена до нїг павка, характеризують ся партію.

Нові успіхи революційних синдикалістів в Орлеані надають нової відваги комуністам у Франції. Іх лави зростають що день, іх сили зростають і на конгресі Ф.С.П. в грудні вони матимуть більшість. Ось такий шлях перейшла Ф.С.П. по сьогоднішній день і опинилась перед дверима Комуністичного Інтернаціоналу.

Відбудівники тимчасом усе будують, тоб-то руїнують Інтернаціонал. Gregory.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ.

В Копєнгадзі видав недавно Дєрінґ статистичне зїставленє людських втрат підчас всєсвітньої війни. Після його обчислень, війна принесла втрати в людях 35 мільонів, отже майже тільки, кількох виносьтє населенє Франції.

На се великанське число жертв війни зложило ся, після обчислень Дєрінґа, 10 мільонів жовніврів, що впали на полї бою, або померли наслідком ран, 5 мільонів людей згинуло серед цивільного населєннє, а 20 мільонів се потенціалні втрати зі зменшеннє вродини.

В самій н. пр. Франції зменшило ся населєнє о 7 прц., що видно хочби з сего, що осіб в віші 20—44 літ є лєдві 20 прц. Наслідком сего є те, що 126 жінок припадає на 100 мушчин.

Чн число втрат на заходї найбільше є революція на Сходї та епідемія, які до тла знищили майже цілі великі проєтори! На се статистичні дані Дєрінґа покищо не дають ще відповіди.

Та нема сумніву, що ся відповідь бузавби є страшнїша.

УСЛОВ'Я ПРИСТУПЛЕНА ДО ІІІ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Другий Конгрес Комуністичного (ІІІ) Інтернаціоналу, який відбув ся минушого літа в Москві, виготовив слїдуючі умови, на яких можуть бути прийняті соціалістичні партії до ІІІ Інтернаціоналу:

1) Цїла пропаганда і агітація повинні мати комуністичний реалістичний характер і осноувувати ся на програмі і постанові ІІІ Інтернаціоналу. Всі члєни партії повинні стоїти під кермою справжніх комуністів, які дали докази пожертвованнє для справи пролетаріату. Не можна говорити про диктатуру пролетаріату як про просту формулу, а вичєну на пам'ять, але треба її пропагувати в сей спосіб, щоб її коначнєнє вваля- ся для всіх простих робітників, жовніврів і сєлян, на підставі щоденних житєвих подій, які наша прєсса має систематично салдити й висновувати день по днєви. Періодична й неперіодична прєсса, а також всі публікації партії мають підлягати централізованому комітетови партії, все одно, чи в сучасний мєнт загал партії є легальний або нєлегальний. Недопустимим є, щоб видавничтє використувало свою автономію для ведєннє політики, яка не відповїдає в цілості політиці партії. На стовпних часописах, на публічних зборах, в профєсїональних союзах, в кооперативах, всюдє, дє мають доступ комуністи, конєчним є систематичнє і немилосерднє п'янованє не тільки буржуазних елєментів, але також іх спільників, се є рїжних відтїнків реформістів.

2) Кожда організація, яка бажає належати до комуністичного Інтернаціоналу, повинна правділю й послїдовно усувати зі всіх більше або менше відвїчальних перед революційним рухом становищ (органів партії, редакцій, профєсїонних союзів, парламентарних груп, кооператив, громадських адміністрацій) реформістів і людий центра і заступати іх досвідченими комуністами, при чому не можна спивнувати ся, передовсім на початку, перед фактом, що треба замінити "довідчених" реформістів простими робітниками, походжачими з мас.

3) У всіх майже краях Європи і Америки, вступає клєсова боротьба в фазу горожаської війни. В сїх обставинах комуністи не можуть мати ніякого довір'я в легальність буржуазії. Іх обовязком є організувати рївнобїжню апарат нєлегальної організації, яка в рїшучий мєнт зможе сповнити свою повинність супроти революції.

4) Дотичити агітації в армії.

5) Систематична й послїдовна пропаганда є конєчна пусєла. Робітничє клєса не може побїдити, як що вона не буде мати за собою сїльсько пролетаріату, а що найменше частина бїдних сєлян і коли вона не забезпечить собі своєю політично-неутралітною населєннє мїсточком. Комуністична робота на сєлах має прєнервовидне значєнє. Її належить вєсти засадочно при помочі комуністичних революційних робітників, які мають звязки з сєлом. Відказувати ся від сєї праці або пошнїтати її індєферентним людям або напї реформістам значить відмовятися від пролетарської революції.

6) Кожда партія, яка бажає приналежати до ІІІ Інтернаціоналу, має обовязок демаскувати не тільки зєкларований соціалістичний патріотизм, але також несєрїозність і гіпокрїзїзу соціалного паціфізму, обовязок вказувати систематично робітникам, що без революційного повалєннє капіталізму ніякий міжнародний суд, ніякий договір про обмеженє озоружєннє, ніяка демократична вїдмова "ліги націй" не зможе припинити новий імперіалістичний війни.

7) Партії, бажачі бути допущеними до ІІІ Інтернаціоналу, є обовязані цілковито зїрвати з реформізмам і центровою політикою і вєсти широку пропаганду в віддїлах партії за сям зїрванєм. Без сєго не є можлива доцїльна комуністична політика. Комуністичний Інтернаціонал домагаєт ся сєго зїрванє без застерєженє і остаточно в найкоротшому рєччї. Комуністичний Інтернаціонал не може знєсти, щоб такі историчні опортуністи як Туратті, Кавтський, Гільєрдіні, Гїзквіт, Лонге, МєкДоналд, Модіолані і н. мали право признавати ся члєнами ІІІ Інтернаціоналу. Се доведє би тільки до сєго, що ІІІ Інтернаціонал став нє би на сьому самому уровєнї, що померший ІІ Інтернаціонал.

8) В справах колїоний і поневолєних народів конєчним є, щоб партії сїх країв, яких буржуазія є в посїданю колїоний і поневолєних народів, зазнали спеціально отвертє і яснє становищє. Кожда партія, яка бажає належати до ІІІ Інтернаціоналу, є обовязана демаскувати махінації "своєї" імперіалістичнє в колїоніях, допомагати не тільки словами, але й ділом, визвольному рухови колїоний, доконати виванєннє своїх національних імперіалістів поза межі колїоний, плекати в сєрїях своїх робітників справжній братерський почуванє з робітничим населєнєм колїоний і поневолєних народів і розвити у військах своєю краю систематичну агітацію проти всякого гнєтєв колїоніальних народів.

9) Кожда партія, яка бажає належати до ІІІ Інтернаціоналу, повинна розвинути систематичну й доцїлну комуністичну діяльність в профєсїональних союзах, в робітничих і фабричних рядах, в кооперативах і інших масових робітничих організаціях. У нутрі сїх організацій потреба створити комуністичні гуртки, які своєю безупинною і оглядною діяльністю мають поаніскити ці групи для комуністичної справи. Сї гуртки мають своєю щоденною діяльністю демаскувати справки соціал-патріотів і вагана центроців. Сї гуртки мають підчинити ся цілковито партії.

10) Кожда партія, приналежна до ІІІ Інтернаціоналу, є обовязана розвинути ідейну боротьбу проти "жовтого" міжнародного профєсїонального Інтернаціоналу в Амстердамі. Вона повинна вєсти енергійну пропаганду між профєсїональними робітниками, щоб виказати конєчнє зїрванє з жовтим амстердамським Інтернаціоналом. За се всіми способами вона повинна підпирати родичий сям міжнародний Союз червоних синдикатів, який є сполучєний з комуністичним Інтернаціоналом.

11) Партії, що бажать приступити до ІІІ Інтернаціоналу, мусьт піддати ревізію особистий склад іх парламентарної групи і усунути всі непевні елєменти; підчинити не тільки теоретично, але на ділі всю групу управі партії і вимогти на кождому комуністичному члєнові групи підчинити свою цілу діяльність інтерєсам пропаганди і агітації дійсно революційної.

12) Партії, що належать до ІІІ Інтернаціоналу, мусьт бути побудовані на основі демократичного централізму. В нашу добу завязотї горожаської війни, комуністична партія може сповнити свої обовязки тільки тоді, як буде зорганізована на як найбільше централістичній основі, коли буде зєднаню її дисциплїна, но перта довірє секцій, коли буде мати повну власть, авторитєт і як найширшї компетенції.

13) Комуністичні партії сїх країв, в яких комуністи можуть легально вєсти свою діяльність, повинні від часу до часу переводити ефективну очистку партії і усунути сї дїбно мїшанські елєменти, які там втиснули ся.

14) Кожда партія, яка бажає належати до ІІІ Інтернаціоналу, повинна допомагати і підпирати совїтську рєпубліку в боротьбі проти контрреволюційних сил.

15) Партії, які до сєї хвилїни задержали даву соціалістичну програму, мають в найкоротшому рєччї піддати її ревізію, примєненої до спеціальных умовин іх краю і виготовити нову комуністичну програму в дусі постанов ІІІ Інтернаціоналу. В засадї програму кожної партії, що належить до ІІІ Інтернаціоналу, має одобрити звичайний конгрес Комуністичного Інтернаціоналу або Виконавчий Комітет. На випадок невідєннє санкції В. К. має заїтерєсована партія право відкликати ся до міжнародного комуністичного конгрєсу.

16) Всі рїшенє конгрєсів Комуністичного Інтернаціоналу і Виконавчого Комітєту обовязують всі партії, що належать до ІІІ Інтернаціоналу. А сей, працюючи в перїоді нагальної горожаської війни, мусьт бути побудовані на більше централістичній засадї, чим ІІ Інтернаціонал. В наслідок сєго комуністичний Інтернаціонал і його Виконавчий Комітет мають мати перегляд цілої діяльності серед рїжних умовин, під якими рїжні партії мусьт вєсти свою працю і боротьбу і не можуть приняти постанов загального характеру, хб в сїх питаннях, дє се можливе.

17) В конєквенції всього попереднього мають всі партії, що бажать належати до ІІІ Інтернаціоналу, змінити свою назву. Кожда партія, бажачи належати до ІІІ Інтернаціоналу, мусьт називати ся: Комуністична партія сєго чи того краю — секція ІІІ Комуністичного Інтернаціоналу. Справа назви не є тільки формальною справою, але має високо політичне значєнє. Комуністичний Інтернаціонал проголосив війну цілому буржуазному світові і всім жовтим соціалістичним партіям. Треба отже, щоб перед очима простих робітників явнюва була рїжниця між комуністичними партіями й давними офіційними "соціалдемократичними" і "соціалістичними" партіями, які досі несли прапор робітничої клєси.

18) Всі почальні органи прєси партій всіх країв мають оглошувати всі офіційні важні документи Виконавчого Комітєту Комуністичного Інтернаціоналу.

19) Всі партії, що належать до ІІІ Інтернаціоналу і ті партії, що поставили пропозицію приналежности, є обовязані найпозніше до 4 мїсєцїв після другого конгрєсу Комуністичного Інтернаціоналу скликати надзвичайні конгрєси для розслїдженнє сїх умовин. Центральні управи партій мають зарядити, щоб всі мїсєві організації довідали ся про постанови другого конгрєсу ІІІ Інтернаціоналу.

20) Партії, що бажать тепер приступити до ІІІ Інтернаціоналу, а які ще радикально не змінили своєї тактики мають постарати ся, щоб найменше дві третини іх управи і всіх важнїших центральных органів, були зложєні з товаришів, які є перед ІІ конгрєсом публічно і явно заявили ся за приступленєм до ІІІ Інтернаціоналу. Вимки можна зробити тільки в порозуміню з Виконавчим Комітетом. Він також має право роборити вимки в сїх справах які відносять ся до представників центрової політики, названих в 7 параграфі.

21) Члєни партії, що відкидають в засадї умовини й тези, прийняті комуністичним Інтернаціоналом, мають бути виключєні з партії. Се відносить ся спеціально до дєлєгатів на надзвичайний конгрєс партії.

Аграрна реформа в Латвії упала.

Радикальна аграрна реформа в Латвії, яка мала опирати ся на вивласненю великої власности, не буде перевєдєна в житє. Після заяви мїністра рїднїцтва "нема людий, поміж яких можнабї серед тепєрїшних відносин розділи земялю (!)".

ПОЛЬСЬКЕ НАСЕЛЕНЄ ЛЬВОВА І ВІЛЬНО.

На недєлю, 24 жовтня, заповїдженю манїфєстацію польського населєннє мїста Львова за прилучєнєм Вїльни до Польщі. Розвинєно широку агітацію, щоб манїфєстація вийшла як найгарнїше. Видано відозву, підписану від найскрайнїшої реакції почавши а нз П. П. С. скївчївши (Обїрєк і Ширєк). Оголошєно її в дєнешнях і колпортовано по вулицях. Рада мїста Львова прївєтвала справі Вїльни спеціально засїданє.

Недєльний дєнь випав на причуд гарний; сама природа, здавало би ся, сприяла сїй манїфєстації, яка одначє скївчїла ся повною нєдачею. Під пам'ятником Мїцкєвича зібрало ся всєго кількосот манїфєстантів з урядничої сфєри. Робїтничтєва, на якє так числїла П. П. С., зовсім не було.

Гарну патріотичну проповїдь ("казанїє") виглосив бїскуп новий манїфєстації, що йому якимсь цілїндровим пан поставив резолюцію, в якій польське населєнє мїста Львова стверджує, що Вїльню се польське мїсто від віків і що воно мусьтє бути прилучєнє до Польщі.

Опися розвинув ся "похід". Магістратські возанї і якісь нанятї бїдаки несли цєхові хорунги, за якими йшли манїфєстаїти на чолї з бїскупом Бандурским і Жидом Поляком Лєвєнгєрсом. "Похід", зложєний переважно з урядничих магістрату й намісничтєва, пішов під намісничтєво, дє відсїтєвано "Nie dajmy ziemi", а дєлєгація передала ген. дєлєгату Галєцкому ухвалєну під пам'ятником Мїцкєвича резолюцію.

Оттак випала по правдї та "імпоунюча", як пишуть польські дєшніки, манїфєстація за Вїльню!

Манїфєстації приглядав ся, як пишуть "Lwowski Nowiny Poniędzialkowe" — шеф мїції французької у Львові. Шкода, що він не вміє читати по польськи! Порївав би опис манїфєстації в польських дєшниках з тим, що сам бачив на власні очі!... ("Вперед.")

Арештованє провідника польських хлопів.

В Турку в Конгрєсї арештовано провідника союзу рїльних робітників Кваліського. Його проковував "Związek ziemian".

Реакція в Польщі гуляє!

"Вперед" з 27. жовтня доносить: У вчорашньому числі ми доводили про арештованє провідника польських рїльних робітників Кваліського. Варшавський "Naród" доносить, що крім Кваліського арештованю також мїсєвий комітет П. П. С., а причиною арештованнє мала бути промова проти сенату! І се все дієть ся за часів відєпрєзидєнтури соціалїста Далнського! — Наслідком інтєрвенції соціалістичних послів, Кваліського у вїльнєно з турми. Чи звільнює його й других члєнів П.П.С. в Турках, про се нема ніяких вісток.

Реакція в Польщі мобілізуєть ся.

З нагоди ухвали польського союму в справі сенату, відбуло ся в Варшаві в одному днї 10 віч, організованих рїжними члєнотосенними друзьями, яких вїстря звертали ся проти П. П. С. і соціалїзму загалом.

Польських жовніврів пускають до дому жєбраками.

Дня 22. жовтня відбуло ся засїданє військової комісії, на якому посол Мєжєвої ствердив листами, що підчас тепєрїшної демобїлізації жовніврів, а особливо добровольців, пускають домів не тільки без плащів, без мундурів, без чобїт, але навіть тільки в білу, як жєбракиє.